

[Heick.]

at lånesummens maksimumsbeløb skal forhøjes.

Det, som det ærede medlem hr. Chr. Rasmussen var inde på, synes jeg vi skal se meget alvorligt på i et udvalg, for alt, hvad der kan gøres for at forenkle administrationen, er det vor pligt at gøre. Derimod kan jeg ikke rigtig se betimeligheden af, at vi nu igen får forøget grundforbedringsudvalgenes omfang ved at tage et medlem ind fra realkreditinstitutterne. Jeg ved nok, at det er et ønske, der er rejst bl. a. af kreditforeningerne, men vi må være klar over, at det vil virke modsat den tanke, vi lige var inde på, idet det vil øge administrationsomkostningerne, og det er der jo ingen af os, og da i hvert fald ikke pengeinstitutterne, der er interesseret i. Det står for mig sådan, at de reelle fordele ved at have dette medlem med i udvalgene er ret problematiske, også for pengeinstitutterne, idet dette medlem aldeles ikke vil være i stand til at give samtlige pengeinstitutter inden for området rimelig orientering om, hvad der foregår.

Vi er fra vor side ikke fremmede for den tanke, at vi skal arbejde hen til, at fortrinsprioriteterne i deres helhed bliver afviklet, men det spørgsmål skal vi jo se på i en større sammenhæng. Jeg er ikke så bange med hensyn til prioriteterne her under grundforbedringsloven som f. eks. med hensyn til prioriteterne ved høstpantebreve, men det er jo et andet spørgsmål.

Jeg vil dog rejse det spørgsmål — og det tror jeg vi lige skal se på i udvalget — om vi ikke i stedet for at tage dette medlem med fra pengeinstitutterne kan gøre det til en regel eller en pligt, at meddelelse om tinglysning af pantebreve med fortrinsprioriteter skal gives til samtlige øvrige prioritetshavere i ejendommen. Det finder ikke sted nu.

Der er en enkelt lille bestemmelse, jeg må udtale betænkelighed ved, nemlig forslaget om at flytte godkendelse af forlænget afdragstid fra grundforbedringsudvalgene over til landbrugsministeriet. Hvis der havde stået i forslaget, at godkendelsen skulle flyttes over til finansministeriet, ville jeg bestemt have modsat mig det, men da det toreslås, at den skal flyttes til landbrugsministeriet, vil jeg dog være villig til at se

på sagen i et udvalg. Det drejer sig imidlertid efter min mening om så få tilfælde, at der ikke sker noget ved, at vi bibeholder den nuværende ordning på dette område.

Jeg kan konkludere mine udtalelser derhen, at selv om vi inden for mit parti principielt er imod tilskudspolitikken fortsættelse og vil tilstræbe en politik, der gør det muligt, så hurtigt vi kan, at nå frem til en afvikling af denne politik, vil vi dog trods alt se med velvilje på dette lovforslag i et udvalg, eftersom vi må give medhold i, at bedre end at have medborgere gående arbejdsløse er det dog at få skabt produktive værdier.

Tesdorpf: Det, som er af størst principiel interesse i det foreliggende forslag, er ændringen i grundforbedringslovens § 11, hvorefter tilskuddet på $33\frac{1}{3}$ pct. sættes op til 50 pct. Det er også en meget vidtgående ændring, og for det konservative folkepartis vedkommende er det en ændring, for hvilken der skal kunne anføres overordentlig tungtvejende argumenter, for at vi kan tilslutte os den. Den forrige regering nedsatte tilskuddet fra 50 til $33\frac{1}{3}$ pct., og det var ikke en tilfældighed; det var et led i den politik, hvis linje var, at tilskudspolitikken med dens mange vildskud skulle afvikles og ikke fremmes. Vi fra vor side beklager overordentligt, at denne linje ikke er blevet holdt og fulgt siden.

Jeg ser af den højtærede landbrugsministers fremsættelse, at et af ministerens væsentligste argumenter for denne forhøjelse af tilskuddet er, at mængden af udførte grundforbedringsarbejder er aftaget, siden tilskuddet blev sat ned, og derfor konkluderer ministeren derhen, at tilskuddet må sættes op igen for, om man så må sige, at sætte mere gang i sagerne. Det turde dog være en lidt enkel anskuelse, at denne nedsættelse af tilskuddet skulle have bevirket, at landmændene i mindre omfang end før nu sætter sig i udgifter for at foretage grundforbedringsarbejder.

Jeg tror, vi alle ved — eller burde vide — at landbruget i de senere år har haft stigende vanskeligheder. Stigende misforhold mellem indtægter og udgifter, stigende likviditetsvanskeligheder, alle de vanskeligheder, som inflation, og alle de vanskeligheder, som vort lands økonomi uforskyldt og selv-